

det andet, der staar regnskabsmæssig opført, er aldeles ligegyldigt. Det er ligegyldigt, om der overhovedet er Reservefond eller ikke. Følgelig vil i begge Tilfælde denne Tilføjelse være overflødig, og som Følge deraf kan jeg ikke stemme for den.

Med Hensyn til det næste Ændringsforslag maa jeg sige, at jeg her er enig med det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds. Det forekommer mig, at det vil være det mest betryggende baade overfor internationale Vanskeligheder og Vanskeligheder af anden Art, at Staten er i Stand til at følge disse Koncessionshaveres Bevægelser og Forretning nøjagtigt og velvilligt, og det sker bedst ved Indsending fra dem af Regnskaber. Jeg kan ikke se, hvorfor Koncessionshaverne skulde have noget derimod, for det er almindelig Coutume, at Regnskaber ere offentlig tilgængelige. Her blive de ikke offentlig tilgængelige, og de vedkommende kunne værge sig ved en Bestemmelse om, at Regnskaberne kun skulde komme til Finansministeriets Kundskab. Jeg kan ikke tænke mig, at Koncessionshaverne, Forretningsmænd, som de ere, ville gøre Modstand her. Det vilde fra vor Side være en Blufærdighed, der i praktiske Mænds Øjne vilde være latterlig, hvis vi ikke vilde fastsætte saadanne Bestemmelser af Hensyn til Koncessionsøgerne. Forretningsfolk, der ere vante til sligt, vilde sige, at hvis man havde dette Ønske, vilde det være mærkeligt ikke at fremsætte det og forlange det gennemført. Som Følge deraf vil jeg anmode det ærede Medlem om at tage Underændringsforslaget tilbage, idet jeg haaber, at man maaske til tredie Behandling kunde komme til en Løsning af det Spørgsmaal, maaske ved en lille Omredaktion; men hvis han ikke tager det tilbage, vil jeg stemme for det.

Det næste Underændringsforslag er i sit Princip overensstemmende med mine Ønsker, som jeg udtalte ved første Behandling. Jeg finder det fuldstændig rigtigt, at den Værdi, som Staten sidder inde med, honoreres, men det er ogsaa rigtigt, at den ikke honoreres, medmindre Forretningen gaar godt. Det eneste, man kan indvende derimod, er, at Staten lader Opgaven ligge og vil lade den ligge og erkender, at den lader den ligge. Saa kan man med Rette sige, naar andre Mennesker komme og løfte den, at Staten i Virkeligheden ikke har fortjent noget. Derfor vil jeg ogsaa finde, at det var rimeligt, at det ikke blev ret meget. Men jeg kan dog ikke godt gaa ind paa det her stillede Forslag. For

det første synes jeg, det er for langt ude, for det andet, at man ikke kan forlange baade i Pose og Sæk, man kan ikke forlange, at Koncessionshaverne skulde afgive de 33 pCt. af Bolværksafgiften i de første 10 Aar, og samtidig forlange, at de ogsaa skulde give Andel i Udbyttet. Jeg vilde finde det rimeligere, om man valgte det sidste, nemlig at Staten fik Ret til Andel i Udbyttet, og at man saa samtidig opgav Bestemmelsen med de 33 $\frac{1}{3}$ pCt. til at dække de manglende Toldafgifter paa St. Thomas. Jeg er sikker paa, at den højtærede Finansminister der vil indvende, at een Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget. Men det forekommer mig egentlig at være urigtigt, naar man stiller sig velvilligt overfor Koncessionsøgerne, da netop at sige: I den Tid, det kniber for jer, hvor I have vanskeligt ved at komme frem, forlange vi en Afgift, men senere, naar det gaar jer storartet, forlange vi ikke nogen Afgift. Saa jeg sympatiserer ikke med Underændringsforslag Nr. 4, medmindre man samtidig vilde gaa bort fra Bolværksafgifterne. Men saa vilde jeg til Gengæld have strammet Betingelserne betydeligt, i hvert Fald have de 8 pCt. forandret til 6 pCt. At man ikke skulde kende saadant noget, som at man betaler Dele af Overskuddet til Staten ved lignende Foretagender, hvad det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) udtalte — jeg deler for øvrigt her det ærede Medlems Anskuelser —, forholder sig ikke rigtigt, det kende vi bl. a. fra Frihavnen. Jeg husker i Øjeblikket ikke andre Steder, men der er sikkert saadanne. Vi have jo ikke mange Koncessioner her i Landet overhovedet, de benyttes egentlig kun ved Privatbaner. Men saadan som denne Paragraf er affattet, sympatiserer jeg ikke helt med den, og jeg vil derfor undlade at stemme for Underændringsforslag Nr. 4. Dermed tror jeg at have udtalt, hvad jeg i Øjeblikket mener nødvendigt for mit Vedkommende.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal begynde med at takke det ærede Udvalg for dets Arbejde i denne Sag. Der har, som fremhævet af den ærede Ordfører og ikke modsagt af nogen Taler, i det hele været et godt Samarbejde mellem Udvalget og mig, og det glæder mig at kunne sige, at dette Samarbejde ogsaa har afsat sine Resultater. Jeg havde, da jeg indbragte Lovforslaget her, ventet, at det kunde være blevet behandlet til Ende i dette Ting i et betydeligt kortere Tidsrum,